

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

15 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpata Strijova Olga, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui,

Strijova Olga xxxxxx, născută la
xxxxxxxxxx, originară și domiciliată în mun.
xxxxxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 04.02.2019 – 28.11.2019;

Instanța de apel: 04.09.2020 – 21.04.2021;

Instanța de recurs: 26.07.2021 – 15.12.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28 noiembrie 2019, Strijova Olga a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 187 alin. (2) lit. f) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, fără amendă, în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei.

În baza art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatei, pe un termen de probă de 2 ani.

S-a încasat de la Strijova Olga în beneficiul părții civile Buhtiearov Oleg, cu titlu de prejudiciu material, suma de 2 500 lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Strijova Olga, la 24.01.2019 în jurul orelor 18³⁰ având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, în timp ce se afla în incinta atelierului SRL "Zatic Plus" din xxxxxx, mun. Chișinău, s-a apropiat de masa cu articole din aur și a sustras în mod deschis un lanț din aur de culoare aurie cu lungimea de

17,3 cm, 3 inele din aur de culoare aurie, articole cu masa totală de 19 gr. și prețul de aproximativ 20 000 lei, care aparțin lui SRL "Zatic Plus", după care, articolele sustrase le-a introdus în geanta sa personală, după care, a smuls de la gâtul angajatului Buhtiearov Oleg un lanț poleit cu aur cu masa de 20 gr., la preț de 2500 lei, bunuri cu care a încercat să părăsească atelierul, însă a fost reținută de către angajații poliției, acțiunile acesteia neproducându-și efectul.

Acțiunile Olgăi Strijova au fost încadrate în baza art. 27, 187 alin. 2 lit. f) Cod penal, adică "tentativa la sustragerea deschisă a bunurilor altor persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile".

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu cerere de apel de către inculpata Strijova Olga prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 187 alin. (2) lit. f) Cod penal.

3.1 În motivarea cererii de apel inculpata Strijova Olga a indicat că:

- acuzarea nu a prezentat probe suficiente pentru a fi stabilită cu certitudine vinovăția sa, declarațiile martorilor acuzării sunt în mare parte contradictorii și nu sunt credibile;

- nu recunoaște vinovăția în cele imputate, pledează nevinovată și pretinde că concluziile primei instanțe, în temeiul cărora a fost găsită vinovată, sunt eronate și sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, cu probele administrate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 21 aprilie 2021 a fost respins ca nefondat apelul inculpatei Strijova Olga și menținută sentința fără modificări.

4.1 Instanța de apel a constatat că prima instanță la pronunțarea sentinței, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpata Strijova Olga a săvârșit infracțiunea pentru care a fost condamnată.

În continuare instanța de apel a menționat că deși inculpata nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, culpa acesteia se probează prin probele analizate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală din care rezultă vinovăția inculpatei Strijova Olga în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 187 alin. (2) lit. f) Cod penal și anume: declarațiile reprezentantului părții vătămate Cojuhari Daria, declarațiile părții vătămate Buhtiearov Oleg, declarațiile martorului Crupnov Vladimir, declarațiile martorului Strijov Oleg, declarațiile martorului Strijov Vladimir și prin sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale cum ar fi: procesul verbal de cercetare la fața locului din 24.01.2019 cu planșă ilustrativă(f.d.8-11);

ordonanța și procesul verbal de ridicare din 24.01.2019 a articolelor din aur. (f.d.12-13); procesul verbal de examinare a obiectelor din 28.01.2019 (f.d.14); procesul verbal de examinare a înregistrărilor video de pe telefonul mobil al martorului Strijov Vladimir, din 28.01.2019 (f.d.25) și ordonanța de anexare la materialele cauzei penale a înregistrărilor video (f.d.26).

Instanța de apel a evidențiat faptul că alegațiile apărării, cât și ale inculpatei Strijova Olga, în partea în care s-a solicitat achitarea inculpatei în special, sunt declarative și a notat că, vinovăția inculpatei pe epizodul tentativei de jaf se dovedește prin declarațiile reprezentantului părții vătămate Cojuhari Daria cât și a părții vătămate Buhtearov Oleg, care sunt în coroborare cu declarațiile martorilor Crupnov Vladimir, Strijov Oleg și Strijov Vladimir, care încă de la momentul depunerii plângerii au dat declarații consecvente, indicând că anume inculpata Strijova Olga a comis fapta imputată, precum și probele scrise cercetate în ședința de judecată, care în cumulul lor dovedesc vinovăția inculpatei de comiterea tentativei de jaf imputate.

A considerat că acțiunile inculpatei au fost calificate corespunzător, iar careva temeieri de încetare a procesului penal nu se atestă. La individualizarea, stabilirea categoriei pedepsei inculpatei Strijova Olga, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 76, 77, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, aplicând o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise, instanța de apel precizând că pedeapsa pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal pe un termen de 5 (cinci) ani, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 2 ani, stabilită prin sentință, este legală și proporțională faptelor comise, care va constitui o metodă de corectare și reeducare a inculpatei.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpata Strijova Olga prin care invocând incidența *pct. 6) și 8)* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și sentinței, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri, în temeiul cărei Strijova Olga învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art.27, 187 alin.(2) lit. f) Cod penal, să fie achitată.

5.1 În susținerea recursului inculpata Strijova invocă:

- consideră că nici în prima instanță nici în instanța de apel, nu au fost stabilite și prezentate careva probe, prin care se confirmă valoarea prejudiciului presupus cauzat;

- pledează nevinovată, nu recunoaște sub nici o formă circumstanțele de fapt și de drept încriminate, și pretinde că concluziile instanțelor în temeiul cărora a fost găsită vinovată sunt eronate, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, cu probele administrate;

- instanțele judecătorești au ignorat unele probe utile poziției procesuale a recurente, nu a dat o apreciere justă circumstanțelor de fapt, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor obiecțiilor și apărărilor invocate;

- instanța este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea tuturor probelor administrate;

- consideră ca atât prima instanță cât și instanța de apel, contrar prevederilor art.101 Cod de procedură penală, nu a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, ne verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, că concluzia despre vinovăția ei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.27, 187 alin.(2) lit. f) Cod penal să fie neîntemeiată.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs.

Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Reieșind din dispoziția art. 430 Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să corespundă anumitor cerințe, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute expres de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemelor de drept ce persistă în cauza deferită judecătii și care au afectat echitatea procedurilor desfășurate de instanța de apel împotriva inculpatului.

În speță, recurentul critică hotărârea, solicitând rejudecarea cauzei, însă în recursul vizat, în pofida prevederilor enunțate, cu toate că sa indicat temei pentru recurs prevăzut la pct. 6) și 8) a dispozițiilor alin. (1) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, recurenta a omis totalmente și argumentarea ilegalității hotărârilor contestate în acest sens prin prisma temeiului pentru recurs invocat (pct. 5 din decizie).

Mai mult, Colegiul remarcă, că simpla invocarea a dezacordului cu soluția instanțelor în opinia căreia, prima instanță cât și instanța de apel, contrar prevederilor art.101 Cod de procedură penală, nu a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, ne verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, că concluzia despre vinovăția ei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.27, 187 alin.(2) lit. f) Cod penal să fie neîntemeiată, precum și invocarea formală a articolelor ca temei de drept pentru recurs, nu este motiv ca instanța de recurs să intervină în decizia atacată. Prin urmare, criticile formulate de recurent nu conțin indicii unor erori de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegale.

Circumstanțele enunțate denotă că recursul ordinar nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent, or, instanța de recurs preia spre examinare doar acele critici, care sunt corespunzător argumentate de recurenți, cu indicarea legăturii cauzale dintre eroarea de drept pretinsă că a fost admisă de instanța inferioară și circumstanțele de fapt ale cauzei cărora acestea se circumscriu.

Prim urmare, în cazul în care autorul nu argumentează ilegalitatea hotărârii atacate și nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesual penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Ori, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește cerințele legale de conținut, urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpata Strijova Olga, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui *Strijova Olga xxxx*, deoarece recursul nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **11 februarie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie